

Arrest

nr. 246 908 van 7 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van de hoofdstad Tbilisi. U studeerde van 2010 tot 2015 - of 2016 - politicologie aan de staatsuniversiteit van Sokhumi. Tijdens uw studies was u actief voor de organisatie 'burgerinitiatief' of 'initiatief van de burgers' die onrechtstreeks verbonden was met de partij 'Nationale Beweging' of 'United National Movement' (UNM). U hield zich in opdracht van deze organisatie voornamelijk bezig met het motiveren van studenten om deel te nemen aan protestacties. U kende tijdens deze periode geen ernstige problemen met de autoriteiten. U had enkel een woordenwisseling met een politieagent die u kende via een gemeenschappelijke vriend. Na uw studies stopte u met uw activiteiten voor deze organisatie.

U deed uw legerdienst van maart 2017 tot maart 2018 en vanaf april 2018 begon u opnieuw politiek actief te worden. U werd geen lid van de partij UNM maar u hield zich wel opnieuw bezig met het motiveren van studenten voor protestacties van deze partij. Naar aanleiding van deze activiteiten werd u in maart of april 2018 op een avond door een wijkagent – G.B. (...) – op straat tegengehouden. Hij vertelde u dat u met uw activiteiten moest stoppen. U zocht hierna contact op met L.A. (...) – een vriend die op de logistieke dienst van de staatsuniversiteit van Sokhumi werkt – die u vertelde dat u het incident moest vergeten. Eind oktober 2018 was u onderweg naar huis toen u door twee à drie personen in mekaar werd geslagen. U kon ze niet herkennen omdat ze een kap en sjaal aanhadden. Na dit incident raadde uw moeder u aan om naar de politie te gaan. U ging echter niet in op het advies van uw moeder en u vertelde haar dat het geen zin had om naar de politie te stappen. Enkele dagen later sprak u over dit incident met uw vriend L. (...). Eind januari 2019 werd u op straat wederom tegengehouden door de wijkagent G.B. (...). Hij dreigde er ditmaal mee om drugs bij u te verstopten wanneer u niet met uw politieke activiteiten zou stoppen. U besloot naar aanleiding van dit incident het land te verlaten.

U verliet Georgië op 26 maart 2019 samen met uw vriend en familielid L.B. (...) (CGVS 1923495Z, O.V. 8.915.461). U reisde via de Tsjechische hoofdstad Praag naar Polen. Jullie verbleven er bij Z.M. (...) en jullie werkten er samen in de bouwsector voor een Poolse zakenman. Begin september 2019 reisden jullie samen naar België. Na uw aankomst in België, diende u hier op 26 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw internationaal reispaspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Georgië zal vervolgd worden door de ordediensten omdat u politiek actief was als burgeractivist voor de partij 'Nationale Beweging' of 'United National Movement' (UNM).

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers omwille van onderstaande pertinente redenen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten eerste, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen, met name dat u problemen zou kennen met de politie of de ordediensten in Georgië omwille van uw beperkt politiek activisme voor het UNM (CGVS, pg. 14-20) – u verklaarde immers dat u na uw legerdienst louter studenten motiveerde om deel te nemen aan acties maar u zelf geen lid was van de partij 'Nationale Beweging' (UNM) en u of iemand van uw familie nooit een officiële functie bekleed hadden binnen deze partij – haaks staan op de informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië bestuurde sinds de Rozenrevolutie van november 2003. Uit de informatie blijkt dat er geen sprake is van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de UNM, noch dat er een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de UNM bestaat. In electorale periodes verhoogt de spanning, wat kan uitmonden in schermutselingen met fysiek geweld tussen aanhangers van Georgian Dream en aanhangers van de UNM. Zulk geweld blijft vooralsnog beperkt en de politie treedt op ten aanzien van beide kampen. Er is geen sprake van dat de ordediensten betrokken zijn bij dergelijke incidenten, noch dat er geen redelijke maatregelen worden genomen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, noch dat er niet wordt opgetreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten. Het feit dat uw verklaringen over de problemen die u in Georgië met de ordediensten gekend zou hebben omwille van uw beperkt politiek activisme voor de partij UNM niet lijken te stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt, ondermijnt reeds op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede, legde u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over de chronologie van uw asielrelaas. Zo verklaarde u tijdens het interview bij de DVZ dat u in oktober of november 2018 fysiek werd toegetakeld én er nadien politieagenten langskwamen om u te bedreigen. U beweerde dat u vervolgens nogmaals door de politie werd bedreigd alvorens u besloot om het land te verlaten (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Dit zou betekenen dat u nog tweemaal door de politie werd bedreigd nadat u in oktober of november 2018 door onbekenden fysiek werd toegetakeld. Dergelijke verklaringen stemmen echter geenszins overeen met de verklaringen die u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aflegde over de chronologie van uw asielrelaas. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS immers dat er slechts 1 incident plaatsvond nadat u eind oktober 2018 door onbekenden fysiek werd toegetakeld. Zo verklaarde u dat na dit incident politieagent G.B. (...) opnieuw bij u langskwam en ermee dreigde drugs bij u in te leggen wanneer u niet zou stoppen met uw activiteiten (CGVS, pg. 17). U gaf hierbij expliciet aan dat dit het laatste incident was voor uw vertrek uit Georgië (CGVS, pg. 17). Bovenstaande inconsistente verklaringen over het aantal incidenten die u nog zou meegemaakt hebben in Georgië nadat u eind oktober 2018 fysiek werd toegetakeld door onbekenden, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, gelet op het bijzonder beknopte en summiere karakter van uw asielrelaas, instaat zou zijn om eenduidige en coherente verklaringen af te leggen over de chronologie van uw asielrelaas en het aantal incidenten die zouden plaatsgevonden hebben voor u Georgië verliet.

Ten derde, zijn uw verklaringen over uw gedrag na uw vertrek uit Georgië niet in overeenstemming met de door u voorgehouden vrees bij een eventuele terugkeer naar Georgië. Zo stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u samen met L.B. (...) – een ver familielid - Georgië verliet op 26 maart 2019 en u via de Tsjechische hoofdstad Praag naar Polen ging. U zou daar gedurende 6 maanden bij Z.M. (...) – een vriend – verbleven hebben. U beweerde dat u daar samen met L. (...) 6 maanden in de bouwsector werkte voor een Poolse zakenman, dat u na deze periode van 6 maanden niet wou terugkeren naar Georgië, maar dat u ook geen verzoek om internationale bescherming in Polen wou indienen en dat u daarom naar België reisde (CGVS, pg. 14). Dergelijke verklaringen over uw gedrag na uw vertrek uit Georgië, nl. dat u na uw vertrek uit Georgië nog gedurende 6 maanden in Polen verbleef en dat u tijdens die 6 maanden niet de minste intentie vertoonde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Poolse autoriteiten of door te reizen naar een ander land binnen de Europese Unie om daar internationale bescherming aan te vragen, zijn echter geheel onaannemelijk indien u werkelijk Georgië zou verlaten hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de Georgische ordediensten. Er kan immers redelijkerwijze van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij, wanneer hij zijn land verlaat omdat hij een ernstige vrees voor vervolging zou kennen voor de Georgische ordediensten, zo snel mogelijk probeert om internationale bescherming te verkrijgen in een ander land. Toen u met het onaannemelijke karakter van uw gedrag na uw vertrek uit Georgië werd geconfronteerd, kon u hiervoor bovendien geen valabele uitleg geven. U stelde immers louter dat u geen verblijfsdocumenten had in Polen én u daarom naar België kwam (CGVS, pg.14). Het loutere feit dat u in Polen geen verblijfsdocumenten had, vormt echter op geen enkele wijze een uitleg voor het bijzonder laattijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming of voor het feit dat u niet sneller probeerde om naar België door te reizen vanuit Polen om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw gedrag niet strookt met uw beweerde politieke engagement in Georgië. U verklaarde echter dat u na het incident dat plaatsvond eind oktober 2018 waarbij u in mekaar werd geslagen door onbekenden, geen hulp zocht bij de politie en ook niet bij een andere politieafdeling dan uw lokale politieafdeling. U probeerde na dit incident ook niet om hulp te zoeken bij iemand anders van de partij UNM (CGVS, pg. 17). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u tevens na het laatste incident - waarbij een lokale politieagent u bedreigde – op geen enkele wijze probeerde om hulp te verkrijgen. U probeerde dit niet via uw netwerk binnen de partij UNM en evenmin bij een advocaat of bij de politie (CGVS, pg. 18). Dergelijke passief gedrag is echter bijzonder vreemd in de door u geschetste context. U gaf immers aan dat u als student actief was bij een non-profit organisatie waarbij u taak eruit bestond om mensen te motiveren voor protesten ter ondersteuning van de partij UNM, daarnaast behoorde u tot de studentenraad van de staatsuniversiteit Sokhumi én blijkt uit uw verklaringen dat u verschillende belangrijke mensen binnen de partij UNM kende of ontmoet had zoals G.M. (...), een docent rechten, en V.M. (...), een voormalig minister (CGVS, pg. 6-12). Het feit dat u in deze door u geschetste context, waaruit blijkt dat u net diegene zou zijn geweest die andere mensen ertoe probeerde aan te zetten om te protesteren tegen de gang van zaken in Georgië, en waarbij u op verschillende manieren connecties zou hebben gehad binnen de partij UNM én binnen de staatsuniversiteit van Sokhumi, op geen enkele wijze hulp zocht voor uw problemen met een lokale politieagent, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Aansluitend kan nog worden opgemerkt dat, hoewel u aangaf dat u bang was voor de politie en het geen zin had om een klacht bij de politie in te dienen (CGVS, pg. 16 & 17), uit de COI waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken beschikt. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties. Het CGVS besluit dat zelfs indien uw verhaal aannemelijk zou zijn, quod non in casu, de vaststelling dat u geen pogingen heeft ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, en waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden, doet besluiten dat uw verzoek om bescherming ongegrond is.

Wat betreft de documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, met name uw reispaspoort, dient te worden opgemerkt dat deze enkel uw identiteit en herkomst uit de hoofdstad Tbilisi in Georgië staven, die in deze beslissing niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

"-Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoeker gaat vooreerst in op de vrees voor vervolging in de zin van de voormelde Conventie van Genève. Verzoeker geeft aan dat het CGVS ten onrechte de vluchtelingenstatus weigerde, herhaalt in dit kader de aangevoerde feiten en vrees en stelt dat zijn leven in Georgië in gevaar is.

"Bij een terugkeer naar Georgië , vreest verzoeker dat de autoriteiten hem valselijk diverse strafbare feiten in de schoenen zullen schuiven om op die manier met hem af te rekenen als reactie op zijn politiek engagement en zijn openlijke kritiek op de machthebbers in het land.

Verzoeker is ervan overtuigd dat de autoriteiten een voorwendsel zullen zoeken om hun acties tegen hem te rechtvaardigen.

Verzoeker is ervan overtuigd dat hij ter gelegenheid van een eventuele rechtszaak niet op een eerlijk proces zal kunnen rekenen en dat hij geen schijn van een kans zal kunnen maken om zijn onschuld aan te tonen.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 9 maart 2020. legde verzoeker uit dat een lokale politieagent ermee gedreigd had om verzoeker te arresteren onder het voorwendsel dat er zogenaamd drugs op hem zouden gevonden zijn. die door de agenten zelf zouden worden verstoep bij verzoeker.

Verzoekers verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op het feit dat hij in Georgië opnieuw het slachtoffer zal worden van bedreigingen en dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen of willen geven hiertegen.

Verzoeker heeft Georgië verlaten omdat een normaal en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was."

Verzoeker voert aan dat zijn problemen ten onrechte worden geringschat. Hij doet gelden:

"Verzoekers problemen van intimidatie door de Georgische autoriteiten omwille van zijn politiek engagement voor de organisatie 'burgerinitiatief', zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig genoeg.

Het CGVS verwijst naar 'algemene informatie' in haar bezit om te stellen dat er in Georgië geen sprake zou zijn van systematische vervolgingen omwille van politieke redenen.

Deze benadering van het CGVS is te algemeen en theoretisch en houdt onvoldoende rekening met de toestand ter plaatse waarbij sommige situaties kunnen afwijken van de theorie.

In Georgië voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Georgië leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn uitgebreide verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 9 maart 2020.

Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse

Verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening hetzij opsluiting in de gevangenis en ook mishandelingen op zijn persoon en dit omwille van zijn politieke activiteiten.

Hij sympathiseerde voor een oppositiebeweging en was actief tijdens demonstraties.

Tot aan zijn vertrek uit het land had verzoeker meermaals en in publiek openlijk wantoestanden aan de kaak gesteld.

Hij nam geen blad voor de mond en durfde het aan om het beleid te bekritisieren.

Verzoekers gedrag werd hem niet in dank afgenomen.

Verzoeker had zich vooral tijdens zijn studentenperiode ingezet om o.a. via politieke weg het onrecht en de ongelijke behandeling van Georgische onderdanen en de corruptie binnen de overheidsapparaat aan de kaak te stellen.

Precies daardoor was zijn leven in gevaar gekomen.

Verzoeker ontving mondelinge bedreigingen vanwege politie agenten.

Het CGVS had een grondiger onderzoek dienen te voeren naar de door verzoekers aangehaalde asielmotieven.

Verzoeker vreest dat hij bij een terugkeer naar Georgië zal worden vervolgd onder allerlei valse voorwendsels en schijnargumenten vanwege de autoriteiten om op die manier af te rekenen met verzoeker.

Het voorval van januari 2019 toen verzoeker op straat werd tegengehouden door een politie agent die hem bedreigde, was voor verzoeker de spreekwoordelijke druppel die de emmer voor hem had doen overlopen.

Vanaf dan was een langer verblijf in Georgië voor verzoeker totaal onmogelijk.

Hij besloot dan om zijn land te verlaten omdat hij totaal gedegouteerd geraakte van de pesterijen en tegenwerkingen vanwege de autoriteiten.

De vrees van verzoeker om in Georgië opnieuw bedreigd te worden en –misschien zelfs nog érgers – gedood te worden- is dan ook wel degelijk gegrond."

Met betrekking tot de aan hem verweten tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS, stelt verzoeker:

"Bij nalezing van het gehoor op de DVZ, kan duidelijk worden gelezen dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid; eerder van een miscommunicatie tussen verzoeker en de dossierbehandelaar bij de DVZ.

Daar waar verzoeker bij de DVZ verklaarde: "Ik werd na dit incident opnieuw bedreigd en heb besloten om het land te verlaten"; wilde hij iets anders zeggen dan door het CGVS werd geïnterpreteerd.

Met "dit incident" bedoelde verzoeker het eerste incident, waar hij op straat was belaagd geweest.

Met "opnieuw bedreigd" bedoelde verzoeker de dreigementen van de politie agent.

Verzoekers verklaringen bij de DVZ komen wel degelijk overeen met zijn verklaringen op het CGVS dd. 9 maart 2020.

De door het CGVS geciteerde tegenstrijdigheden kunnen in het geval van verzoeker alleszins niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek.

De toelichting die verzoeker aan de protection officer (PO) gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn opeenvolgende gehoren, bij de DVZ dd. 10 februari 2020 enerzijds en op het CGVS dd. 9 maart 2020 anderzijds, en die wél onderling corresponderden, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die misschien, op enkele onderdelen, niet helemaal (wegens misverstanden) onderling overeenkwamen.

Tijdens zijn onderhoud op het CGVS was duidelijk gebleken dat verzoeker op een overtuigende en doorleefde manier over de feiten had verteld.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn verklaringen wel degelijk eerlijk waren.

Verzoeker verkeerde alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Georgië de enige optie was voor zijn eigen veiligheid."

Waar hem verweten wordt dat hij niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende in Polen, geeft verzoeker aan:

"Verzoeker had geen vertrouwen in de Poolse asielinstanties.

Bij gebrek aan financiële middelen was verzoeker genooddaakt om enkele maanden in de bouwsector te werken om zijn reisweg naar Europa te bekostigen."

Aangaande de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst, voert verzoeker aan:

"Volgens verzoeker is de bescherming tegen eventuele represailles louter theoretisch en nooit afdoende.

Verzoeker vreest dat de lokale autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming van hem kunnen garanderen.

De autoriteiten in Georgië hebben weinig of geen vat op individuen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen; zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de Georgische autoriteiten niet meer dan dode letter is.

De verklaringen die verzoeker aflegde tijdens zijn persoonlijk onderhoud 9 maart 2020, spreken voor zich en bewijzen dat verzoeker in Georgië steeds in onveiligheid zal blijven leven.

Verzoeker gaf concrete informatie waaruit duidelijk blijkt dat hij wel degelijk persoonlijk het slachtoffer was geworden van bedreigingen in Georgië.

Verzoeker vreest dat hij bij een terugkeer opnieuw het slachtoffer zal worden van geweld en bedreigingen en dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen of willen geven hiertegen, temeer daar mensen binnen de autoriteiten zelf mee betrokken zijn.

Omdat zijn leven duidelijk in gevaar was in Georgië, zag hij geen andere uitweg dan het land te ontvluchten en om in België een verzoek tot bescherming in te dienen in september 2019.

In Georgië zal verzoeker een uitzichtloos bestaan hebben.

Het CGVS heeft in casu geen rekening gehouden met de dagelijkse realiteit ter plaatse in Georgië.

Verzoeker heeft geen boodschap aan een te abstracte en theoretische benadering door het CGVS van zijn moeilijkheden.

In de huidige omstandigheden is verzoeker niet in staat om terug te keren naar Georgië.

Gezien de persoonlijke en concrete situatie waarin verzoeker zich bevindt - met name het feit dat verzoeker het slachtoffer is van doodsb bedreigingen en de veel te geringe aanpak van het probleem door de Georgische autoriteiten; vormt deze realiteit een gevaar voor het leven van verzoeker.

Verzoeker gaf voldoende elementen aan het CGVS waaruit blijkt dat zijn precare leefsituatie vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen bij gebreke waarvan zijn leven in gevaar is.

De door verzoeker verstrekte gegevens zijn wel degelijk voldoende ernstig en zwaarwichtig, voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de vluchtelingenconventie.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

De door het CGVS ingeroepen weigeringsmotieven zijn niet fundamenteel en voldoende om de vluchtelingenstatus aan verzoeker te weigeren.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker vooralsnog moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Omdat verzoeker in Georgië - hie et nunc - onmogelijk een veilig bestaan kan leiden, en zijn precare leefsituatie vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen, volstaat het voor het CGVS niet om een bepaald probleem op een te abstracte en vage manier te benaderen.

Het CGVS had de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoeker door hem minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen."

Vervolgens gaat verzoeker in op het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Hij stelt dat zijn relaas beantwoordt aan de criteria in artikel 48/4, § 2, b).

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor bijkomend onderzoek terug te sturen naar het CGVS.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet welk(e) van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur hij benevens de motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel geschonden acht. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar gemotiveerd wordt:

“Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Georgië zal vervolgd worden door de ordediensten omdat u politiek actief was als burgeractivist voor de partij 'Nationale Beweging' of 'United National Movement' (UNM).

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

Deze motieven zijn pertinent en terecht.

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Zoals reeds werd aangehaald, stelt verzoeker zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij vreest dat hij er ten gevolge van zijn politieke activisme voor de UNM zal worden vervolgd.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd als volgt:

“Ten eerste, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen, met name dat u problemen zou kennen met de politie of de ordediensten in Georgië omwille van uw beperkt politiek activisme voor het UNM (CGVS, pg. 14-20) – u verklaarde immers dat u na uw legerdienst louter studenten motiveerde om deel te nemen aan acties maar u zelf geen lid was van de partij 'Nationale Beweging' (UNM) en u of iemand van uw familie nooit een officiële functie bekleed hadden binnen deze partij – haaks staan op de

informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië bestuurde sinds de Rozenrevolutie van november 2003. Uit de informatie blijkt dat er geen sprake is van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de UNM, noch dat er een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de UNM bestaat. In electorale periodes verhoogt de spanning, wat kan uitmonden in schermutselingen met fysiek geweld tussen aanhangers van Georgian Dream en aanhangers van de UNM. Zulk geweld blijft vooralsnog beperkt en de politie treedt op ten aanzien van beide kampen. Er is geen sprake van dat de ordediensten betrokken zijn bij dergelijke incidenten, noch dat er geen redelijke maatregelen worden genomen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, noch dat er niet wordt opgetreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten. Het feit dat uw verklaringen over de problemen die u in Georgië met de ordediensten gekend zou hebben omwille van uw beperkt politiek activisme voor de partij UNM niet lijken te stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt, ondermijnt reeds op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de eenvoudige herhaling van de door hem aangehaalde problemen en vrees en de boude, algemene, en ongefundeerde bewering dat de dagelijkse realiteit en toestand in Georgië in "sommige situaties" zou afwijken van hetgeen verweerder stelt, doet verzoeker aan de voormelde motieven en de informatie waarop deze motieven schragen immers op generlei wijze afbreuk. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerdde problemen en vrees op fundamentele wijze wordt ondergraven door de beschikbare, voormelde landeninformatie.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Ten tweede, legde u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over de chronologie van uw asielrelaas. Zo verklaarde u tijdens het interview bij de DVZ dat u in oktober of november 2018 fysiek werd toegetakeld én er nadien politieagenten langskwamen om u te bedreigen. U beweerde dat u vervolgens nogmaals door de politie werd bedreigd alvorens u besloot om het land te verlaten (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Dit zou betekenen dat u nog tweemaal door de politie werd bedreigd nadat u in oktober of november 2018 door onbekenden fysiek werd toegetakeld. Dergelijke verklaringen stemmen echter geenszins overeen met de verklaringen die u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aflegde over de chronologie van uw asielrelaas. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS immers dat er slechts 1 incident plaatsvond nadat u eind oktober 2018 door onbekenden fysiek werd toegetakeld. Zo verklaarde u dat na dit incident politieagent G.B. (...) opnieuw bij u langskwam en ermee dreigde drugs bij u in te leggen wanneer u niet zou stoppen met uw activiteiten (CGVS, pg. 17). U gaf hierbij expliciet aan dat dit het laatste incident was voor uw vertrek uit Georgië (CGVS, pg. 17). Bovenstaande inconsistente verklaringen over het aantal incidenten die u nog zou meegemaakt hebben in Georgië nadat u eind oktober 2018 fysiek werd toegetakeld door onbekenden, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, gelet op het bijzonder beknopte en summiere karakter van uw asielrelaas, instaat zou zijn om eenduidige en coherente verklaringen af te leggen over de chronologie van uw asielrelaas en het aantal incidenten die zouden plaatsgevonden hebben voor u Georgië verliet."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat zich, zoals hij voorhoudt in het verzoekschrift, bij de DVZ miscommunicatie zou hebben voorgedaan, kan niet worden aangenomen. Verzoeker verklaarde de tolk die hem aldaar bijstond immers goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Verzoeker gaf daarenboven aan dat hij eventuele problemen inzake de verstaanbaarheid van de tolk zou melden. Hij liet na zulks te doen. Verder ondertekende hij zijn verklaringen bij de DVZ uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat zij juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, gaf verzoeker daarenboven aan dat het gehoor bij de DVZ "normaal" was verlopen. Tevens bevestigde hij dat zijn verklaringen aldaar werden voorgelezen, dat hij er de nodige opmerkingen kon doen en dat na deze aanpassingen alles correct was bij de DVZ (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Verzoekers verklaringen omtrent het voorgaande waren zowel bij de DVZ als bij het CGVS bovendien duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de vermeende miscommunicatie zoals aangehaald door verzoeker ten grondslag zou liggen van de voormelde tegenstrijdigheid en laten deze verklaringen geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Voor het overige tracht verzoeker ten onrechte te laten uitschijnen dat de voormelde tegenstrijdige verklaringen onbelangrijk zouden zijn en geen afbreuk zouden doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. In tegenstelling met wat hij laat uitschijnen, hebben deze tegenstrijdigheden namelijk betrekking op de essentie van en de kernelementen in zijn relaas. Zoals verweerder met reden aangeeft in de bestreden beslissing was het, te meer gelet op het bijzonder beknopte en summiere karakter van zijn asielaanvraag, geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij in staat zou zijn om eenduidige en coherente verklaringen af te leggen over de chronologie van zijn relaas en het aantal incidenten dat zou hebben geleid tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ten derde, zijn uw verklaringen over uw gedrag na uw vertrek uit Georgië niet in overeenstemming met de door u voorgehouden vrees bij een eventuele terugkeer naar Georgië. Zo stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u samen met L.B. (...) – een ver familielid - Georgië verliet op 26 maart 2019 en u via de Tsjechische hoofdstad Praag naar Polen ging. U zou daar gedurende 6 maanden bij Z.M. (...) – een vriend – verbleven hebben. U beweerde dat u daar samen met L. (...) 6 maanden in de bouwsector werkte voor een Poolse zakenman, dat u na deze periode van 6 maanden niet wou terugkeren naar Georgië, maar dat u ook geen verzoek om internationale bescherming in Polen wou indienen en dat u daarom naar België reisde (CGVS, pg. 14). Dergelijke verklaringen over uw gedrag na uw vertrek uit Georgië, nl. dat u na uw vertrek uit Georgië nog gedurende 6 maanden in Polen verbleef en dat u tijdens die 6 maanden niet de minste intentie vertoonde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Poolse autoriteiten of door te reizen naar een ander land binnen de Europese Unie om daar internationale bescherming aan te vragen, zijn echter geheel onaannemelijk indien u werkelijk Georgië zou verlaten hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de Georgische ordediensten. Er kan immers redelijkerwijze van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij, wanneer hij zijn land verlaat omdat hij een ernstige vrees voor vervolging zou kennen voor de Georgische ordediensten, zo snel mogelijk probeert om internationale bescherming te verkrijgen in een ander land. Toen u met het onaannemelijke karakter van uw gedrag na uw vertrek uit Georgië werd geconfronteerd, kon u hiervoor bovendien geen valabele uitleg geven. U stelde immers louter dat u geen verblijfsdocumenten had in Polen én u daarom naar België kwam (CGVS, pg.14). Het loutere feit dat u in Polen geen verblijfsdocumenten had, vormt echter op geen enkele wijze een uitleg voor het bijzonder laatijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming of voor het feit dat u niet sneller probeerde om naar België door te reizen vanuit Polen om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Door eenvoudigweg en op algemene wijze te plegen dat hij geen vertrouwen had in de Poolse asielinstanties, zonder hierover enige verdere duiding te verstrekken en zonder enige reden te verschaffen waarom dit zo was, verklaart verzoeker op generlei wijze waarom hij naliet om in Polen een verzoek om internationale bescherming in te dienen gedurende de zes maanden waarin hij in dit land verbleef en werkte. Zo verzoeker werkelijk nood had aan internationale bescherming, mocht weldegelijk worden verwacht dat hij in Polen een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Eveneens mocht worden verwacht dat hij, zo hij niet zinnens was om zulks te doen, sneller zou zijn doorgereisd naar een ander Europees land om aldaar zulk verzoek in te dienen. Dat hij, zoals hij *post factum* voorhoudt en ondanks dat hij dit bij het CGVS nergens aangaf wanneer hij omtrent het voorgaande werd ondervraagd, zes maanden zou hebben moeten werken om deze reis te bekostigen, wordt door verzoeker in dit kader op generlei wijze aangetoond of hard gemaakt en is niet aannemelijk. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat verzoekers gedrag en handelwijze na aankomst in Europa in het geheel niet strookt met zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dat verzoeker na aankomst in Europa dermate lang talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn land van herkomst en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw gedrag niet strookt met uw beweerde politieke engagement in Georgië. U verklaarde echter dat u na het incident dat plaatsvond eind oktober 2018 waarbij u in mekaar werd geslagen door onbekenden, geen hulp zocht bij de politie en ook niet bij een andere politieafdeling dan uw lokale politieafdeling. U probeerde na dit incident ook niet om hulp te zoeken bij iemand anders van de partij UNM (CGVS, pg. 17). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u tevens na het laatste incident - waarbij een lokale politieagent u bedreigde – op geen enkele wijze probeerde om hulp te verkrijgen. U probeerde dit niet via uw netwerk binnen de partij UNM en evenmin bij een advocaat of bij de politie (CGVS, pg. 18). Dergelijke passief gedrag is echter bijzonder vreemd in

de door u geschetste context. U gaf immers aan dat u als student actief was bij een non-profit organisatie waarbij u taak eruit bestond om mensen te motiveren voor protesten ter ondersteuning van de partij UNM, daarnaast behoorde u tot de studentenraad van de staatsuniversiteit Sokhumi én blijkt uit uw verklaringen dat u verschillende belangrijke mensen binnen de partij UNM kende of ontmoet had zoals G.M. (...), een docent rechten, en V.M. (...), een voormalig minister (CGVS, pg. 6-12). Het feit dat u in deze door u geschetste context, waaruit blijkt dat u net diegene zou zijn geweest die andere mensen ertoe probeerde aan te zetten om te protesteren tegen de gang van zaken in Georgië, en waarbij u op verschillende manieren connecties zou hebben gehad binnen de partij UNM én binnen de staatsuniversiteit van Sokhumi, op geen enkele wijze hulp zocht voor uw problemen met een lokale politieagent, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Aansluitend kan nog worden opgemerkt dat, hoewel u aangaf dat u bang was voor de politie en het geen zin had om een klacht bij de politie in te dienen (CGVS, pg. 16 & 17), uit de COI waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken beschikt. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties. Het CGVS besluit dat zelfs indien uw verhaal aannemelijk zou zijn, quod non in casu, de vaststelling dat u geen pogingen heeft ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, en waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden, doet besluiten dat uw verzoek om bescherming ongegrond is."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich immers tot een loutere herhaling van de door hem aangehaalde problemen en vrees, tot de blote en niet-gestaafde bewering dat de bescherming waarvan sprake louter theoretisch en nooit afdoende zou zijn en tot de algemene en loze bewering dat de dagelijkse realiteit in Georgië zou afwijken van hetgeen verweerder stelt. Hiermee kan verzoeker in het geheel niet volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Verzoeker brengt niet het minste begin van informatie bij om zijn beweringen te ondersteunen. Derhalve ontkracht hij de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en de voormelde, op deze informatie en zijn verklaringen gesteunde motieven niet.

Het door verzoeker aan het CGVS getoonde paspoort (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3), kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *"Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."*

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT